12/1988. (III. 10.) MT rendelet

a Magyar Népköztársaság Kormánya és Spanyolország Kormánya között Madridban, az 1984. évi július hó 9. napján aláírt, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről

(Az egyezmény jóváhagyásáról szóló jegyzékváltás 1987. évi május hó 20. napján megtörtént.)

1. § A Minisztertanács a Magyar Népköztársaság Kormánya és Spanyolország Kormánya között Madridban, az 1984. évi július hó 9. napján aláírt, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezményt e rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hivatalos magyar nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY
A Magyar Népköztársaság Kormánya és Spanyolország Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén

A Magyar Népköztársaság Kormánya és Spanyolország Kormánya

Figyelembevéve az Európai Biztonsági és Együttműködési Konferencia Záróokmányában lefektetett elveket,

Gazdasági kapcsolataik további fejlesztése és megkönnyítése érdekében és

Attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén

Megállapodtak a következőkben:

1. cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. cikk

AZ EGYEZMÉNY ALÁ ESŐ ADÓK

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelem- és vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalatok által fizetett munkabérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Spanyolországban:

(i) a természetes személyek jövedelemadója;

(ii) a társasági adó;

(iii) a vagyonadó;

(a továbbiakban: »spanyol adó«)

b) a Magyar Népköztársaságban:

(i) a jövedelemadók;

(ii) a nyereségadók;

(iii) a társasági különadó;

(iv) a házadó;

(v) a telekadó;

(vi) a községfejlesztési hozzájárulás;

(vii) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték;

(a továbbiakban: »magyar adó«)

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett beszednek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezményben, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az »egyik Szerződő Állam« és a »másik Szerződő Állam« kifejezés a Magyar Népköztársaságot vagy Spanyolországot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

b) a »személy« kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

c) a »társaság« kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

d) »az egyik Szerződő Állam vállalkozása« és a »másik Szerződő Állam vállalkozása« kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

e) az »állampolgárok« kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

(ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

f) a »nemzetközi szállítás« kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó, légijármű vagy közúti szállítást végző jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, a légijárművet vagy a közúti szállítást végző járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

g) az »illetékes hatóság« kifejezés

(i) Spanyolország esetében a gazdasági és pénzügyminisztert, a pénzügyi államtitkárt, az adóügyi főigazgatót vagy bármely más, a miniszter által megbízott hatóságot;

(ii) a Magyar Népköztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek a Szerződő Államnak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak.

4. cikk

ILLETŐSÉGGEL BÍRÓ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény értelmében az »egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy« kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem vagy az ottlevő vagyon alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) Ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van.

b) Amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van.

c) Amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek az állampolgára.

d) Ha a személy mindkét Szerződő Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben más, mint egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. cikk

TELEPHELY

1. Az Egyezmény értelmében a »telephely« kifejezés állandó üzleti berendezést jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A »telephely« kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt és

f) a bányát, az olaj- és földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama huszonnégy hónapot meghalad.

4. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők »telephelynek«:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az üzleti tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az üzleti tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az üzleti tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag az *a)–e)* pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezésnek a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást – egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti berendezést telephellyé.

6. A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne, csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az »ingatlan vagyon« kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyon haszonélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, folyami hajók és légijárművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

4. Ha az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő puszta vásárlása miatt.

6. Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. cikk

NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. Az a nyereség, amely tengeri hajónak, légi járműnek vagy közúti szállítást végző járműnek a nemzetközi szállításában való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy tengeri hajózási vállalkozásnak a tényleges üzletvezetési helye a tengeri hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó hazai kikötője fekszik, vagy hazai kikötő hiányában abban a Szerződő Államban, amelyikben a tengeri hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

4. E cikk értelmében a tengeri hajó, légijármű vagy közúti szállítást végző jármű nemzetközi szállításban való üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja az olyan nyereséget, amely javaknak vagy áruknak a nemzetközi forgalomban való szállítására használt konténerek és az azokhoz kapcsolódó, a konténerek szállítására szolgáló berendezés használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származik.

9. cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. cikk

OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha az osztalék haszonhúzója olyan társaság, amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel szabályozni fogják ennek a korlátozásnak az alkalmazási módját.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e cikkben használt »osztalék« kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jogokból, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból – kivéve a követeléseket – származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem vetheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az e cikkben használt »kamat« kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adóssághelyekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen kölcsönökhöz, kötvényekhez vagy adóssághelyekhez kapcsolódó prémiumot vagy jutalmat. A későn teljesített fizetés után kiszabott pótdíj a jelen cikk értelmében nem tekintendő kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabadfoglalkozást űz és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. cikk

LICENCDÍJ

1. A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a személy a licencdíj haszonhúzója.

2. Az e cikkben használt »licencdíj« kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket és rádió- és televízió közvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj haszonhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többlet összeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. cikk

ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabadfoglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi szállításban üzemeltetett tengeri hajó, légijármű vagy közúti szállítást végző jármű, vagy az ilyen tengeri hajó, légijármű vagy közúti szállítást végző jármű üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. cikk

SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

2. A »szabad foglalkozás« kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. cikk

NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó pénzügyi évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, légijármű vagy közúti szállítást végző jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. cikk

IGAZGATÓTANÁCSI TÉRÍTÉS

Az igazgatótanácsi térítés és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségben élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette.

3. Tekintet nélkül az e cikk 1. és 2. bekezdéseinek rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentesül abban a Szerződő Államban az adóztatás alól, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy a tevékenységet jelentős részben ezen Állam vagy a másik Állam közalapjaiból támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. cikk

NYUGDÍJAK

A 19. cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. cikk

KÖZSZOLGÁLAT

1. *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatáért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír és annak az Államnak az állampolgára.

3. A 15., 16. és 18. cikkek rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre vagy nyugdíjra.

20. cikk

TANULÓK

1. Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve hogy ezek a fizetések ezen az Államon kívül levő forrásokból származnak.
2. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikk rendelkezéseire, az 1. bekezdésben említett tanuló vagy gyakornok nem adóztatható az első Államban összesen három évnél nem hosszabb időszakra, az első Államban végzett szolgáltatásokért kapott, évente Spanyolországban 250 ezer pesetát, vagy a Magyar Népköztársaságban 60 ezer forintot meg nem haladó térítés tekintetében, feltéve, hogy ezek a szolgáltatások tanulmányaival vagy szakmai képzésével kapcsolatosak, vagy a szolgáltatásokért járó térítés fenntartásához, tanulmányaihoz és szakmai képzéséhez szükséges keresetet képez.

21. cikk

TANÁROK

1. Az a térítés, amelyet egy olyan természetes személy kap oktatásért vagy tudományos kutatásért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az és az első Államban tudományos kutatás, vagy egyetemi kollégiumban, felsőfokú oktatási intézményben vagy más hasonló intézményben való tanítás céljából tartózkodik, nem adóztatható az első Államban.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a kutatásból vagy oktatásból származó jövedelemre, ha ezt a kutatást vagy oktatást nem közérdekből, hanem magánszemély vagy személyek magánérdekéből végzik.

22. cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

23. cikk

VAGYON

1. A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az az ingó vagyon, amely egy vállalkozás telephelyének üzemi vagyonát képezi, vagy szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéshez tartozik, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, légijárművekből és közúti szállítást végző járművekből álló vagyon és az ilyen tengeri hajók, légijárművek és közúti szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

24. cikk

KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Spanyolországban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

a) Amennyiben a Spanyolországban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy Spanyolország

(i) levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Népköztársaságban fizetett jövedelemadónak;

(ii) levonja ennek a személynek a vagyona után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel ebben a másik Államban fizetett vagyonadónak.

Az így levont összeg azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely a Magyar Népköztársaságban adóztatható jövedelemre, illetőleg – az esettől függően – vagyonra esik.

b) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, Spanyolországban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól Spanyolországban, Spanyolország mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adó megállapításánál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

2. A Magyar Népköztársaságban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(i) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Spanyolországban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság az *(ii)* és *(iii)* alpontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

(ii) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. cikk rendelkezései szerint Spanyolországban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Spanyolországban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Spanyolországból élvezett erre a jövedelemre esik.

(iii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adó megállapításánál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

25. cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra kötelezné, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

4. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. cikknek, a 11. cikk 4. bekezdésének vagy a 12. cikk 4. bekezdésének rendelkezései nyernek alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licencdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

26. cikk

EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezménynek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy ha ügye a 25. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezet.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy megfelelő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

27. cikk

TÁJÉKOZTATÁSCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előirányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat és/vagy az információt nyújtó Szerződő Állam kívánságára, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célra használhatják fel a tájékoztatásokat. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat hozzáférhetővé tehetik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek, vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól vagy az államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan részletes felvilágosítás adására, amely ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhetők be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

28. cikk

DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

29. cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Felek amint lehet értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a keltekor lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kapott összegekre;

b) az egyéb jövedelem- és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

30. cikk

HATÁLYVESZTÉS

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Felek egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, amely az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított öt év lejárta után következik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kapott összegekre;

b) az egyéb jövedelem- és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Madridban, 1984. július 9-én, két eredeti példányban, magyar, angol és spanyol nyelven, mindegyik egyaránt hiteles.

(Aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

A kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén a Magyar Népköztársaság Kormánya és Spanyolország Kormánya közötti Egyezmény mai napon történt aláírásával egyidejűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét alkotják.

1. Megállapítást nyert, hogy az »üzleti berendezés« kifejezés magában foglalja a termelőberendezést is.

2. A 7. cikket illetően, ha egy építési kivitelezés vagy szerelés állandó telephelyet képez, úgy csak azok a nyereségek tulajdoníthatók ennek a telephelynek, amelyek az építési kivitelezési vagy szerelési tevékenységből származnak.

Nem tudható be a telephelynek nyereség javak vagy áruk, gépek vagy felszerelések szállítása miatt, tekintet nélkül arra, hogy a szállítást a vállalkozás vagy egy harmadik személy végezte.

3. A 8. cikket illetően, a tengeri hajó, légijármű vagy közúti szállítást végző jármű nemzetközi üzemeltetése magában foglalja a nemzetközi szállítási vállalkozások ügynökségeinek tevékenységét és e vállalkozások más kiegészítő tevékenységét nevezetesen a város és a repülőtér közötti autóbusz-szállítást, amennyiben a fentebb említett tevékenységek szorosan kapcsolódnak a nemzetközi szállításhoz.

4. Minden két évben azt követően, hogy az Egyezmény rendelkezései életbe léptek, az illetékes hatóságok felülvizsgálhatják a 20. cikk 2. bekezdésében említett összegeket.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a jegyzőkönyvet aláírták.

Készült Madridban, 1984. július 9-én, két eredeti példányban magyar, angol és spanyol nyelven, mindegyik egyaránt hiteles.

(Aláírások)”

3. § (1) E rendelet a kihirdetése napján lép hatályba. Rendelkezéseit alkalmazni kell a forrásnál levont adók tekintetében az 1988. évi január hó 1-jén vagy az után kapott összegekre, az egyéb jövedelem- és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az 1988. évi január hó 1-jén vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

(2) [1] E rendelet végrehajtásáról az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

---

1 Módosította: 221/2014. (IX. 4.) Korm. rendelet 109. §.

TARTALOMJEGYZÉK

12/1988. (III. 10.) MT rendelet ---- 1
a Magyar Népköztársaság Kormánya és Spanyolország Kormánya között Madridban, az 1984. évi július hó 9. napján aláírt, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről ---- 1
„EGYEZMÉNYA Magyar Népköztársaság Kormánya és Spanyolország Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén ---- 1
1. cikk ---- 1
SZEMÉLYI HATÁLY ---- 1
2. cikk ---- 1
AZ EGYEZMÉNY ALÁ ESŐ ADÓK ---- 1
3. cikk ---- 2
ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK ---- 2
4. cikk ---- 3
ILLETŐSÉGGEL BÍRÓ SZEMÉLY ---- 3
5. cikk ---- 3
TELEPHELY ---- 3
6. cikk ---- 4
INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ---- 4
7. cikk ---- 5
VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG ---- 5
8. cikk ---- 5
NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS ---- 5
9. cikk ---- 6
KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK ---- 6
10. cikk ---- 6
OSZTALÉK ---- 6
11. cikk ---- 7
KAMAT ---- 7
12. cikk ---- 7
LICENCDÍJ ---- 7
13. cikk ---- 8
ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG ---- 8
14. cikk ---- 8
SZABAD FOGLALKOZÁS ---- 8
15. cikk ---- 9
NEM ÖNÁLLÓ MUNKA ---- 9
16. cikk ---- 9
IGAZGATÓTANÁCSI TÉRÍTÉS ---- 9

17. cikk ---- 9
MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK ---- 9
18. cikk ---- 10
NYUGDÍJAK ---- 10
19. cikk ---- 10
KÖZSZOLGÁLAT ---- 10
20. cikk ---- 10
TANULÓK ---- 10
21. cikk ---- 11
TANÁROK ---- 11
22. cikk ---- 11
EGYÉB JÖVEDELEM ---- 11
23. cikk ---- 11
VAGYON ---- 11
24. cikk ---- 12
KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE ---- 12
25. cikk ---- 13
EGYENLŐ ELBÁNÁS ---- 13
26. cikk ---- 13
EGYEZTETŐ ELJÁRÁS ---- 13
27. cikk ---- 14
TÁJÉKOZTATÁSCSERE ---- 14
28. cikk ---- 14
DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI ---- 14
29. cikk ---- 15
HATÁLYBALÉPÉS ---- 15
30. cikk ---- 15
HATÁLYVESZTÉS ---- 15
JEGYZŐKÖNYV ---- 15